

Krölgaren Markolphus.

Fader Markolphus dansa på trogen
Med glas och fiol;
Wår Bacchus trogen,
Gammal och mogen,
Slog han med knogen
I bänkar och bot,
Och som tuppen han gol.

Fader Markolphus han dundra och skrek,
Ögonen röda och näsan war blek,
Hufvudet war blått,
Skägget war grått,
Halsen war brun
Som en lapun
Innan han dödde, hin håle han tog'en.

Söljes i Bruzelii Bokläder för 1 fl. W:la.

Uppsala 1827,
tryckt hos Em. Bruzelius,

1. Sandals Nisse wid ett hurtigt mod;
Han mände sig uti ål fogstankarna gånge;
Der fick han se hwar Kari stod
I herregårds grinda och låcka grisarna många.
Han sade: Kanta,
Will du tidswa wänta,
Will du wara trogen,
Jag är redebogen
Till att ålskogen sköta!

2. Kari lilla hon neg och ler,
Hon tänkte: Säll å mej den ålskelige dagena
Min käre Nisse, ett jag dig ber,
Du lät mig aldrig på den funssjon bli bedrogen;
Men på din begäran,
Och på ord och åran
Will jag dej nu swara,
Som mej tyckes wara
Du min rosende blomma.

3. Du köp mej handskar å tyfka skor
Å firfings-tröja å pesalmboka den fina,
Gack se'an hem te far och mor,
Så du har kommi mej i ålskogstankarna dina;
Så sku wi loswa,
Hos hwarandra sofwa
Å snållt arbeta,
Här i måla streta
Med stor glädje och gamman.

4. Kari mände sej te Nisse gå
Å hennes fötter de lopp som nordskenet klara,
Om Söndag sku vårt bröllopp stå,
Så mände hon sin lilla Nisse tetala,
Hos öfwerheta,
Hå sku i weta,
Där sku wi springa,
Och öf' lustigt swinga
Bland de herrgårds munsjörer.

5. Nisse talte te Kari då:
Kära Kari, hwem näcken sku wi allt bjuda?
Kari swara rätt mitt uppå:
Först stora Ingri i lilla Åskedals-stuga,
Å Åstru Välle,
Så Pers Bengt i Hälle,
Skinnarbys Nilla
Och mor Sibilla
Å Prästbustra och Prästen.

6. Bru-pigor sku wi också ha,
Som sku bli Mattis och farfars Elsa i bänkjen,
Å Jågar Ingri från lilla Wa
Å hof-ridbare Mattes Pehr uti släkten.

Så Åstru-Anders,
Å så te fanders
Hå blir för lustigt,
Slet å så mustigt
Å brånwinet å påppadt.

7. Du gå te präst-far i första ny
Å ta ut lysning å ge åt Klofars-Välle,
Kom se'an hem till Swinsta By,
Lätt si du tar ingen annan uti ditt ställe,
Hwarfen Jöns i Hamra
Eller Per i Slamra,
Hå fun så wara,
Men lätt se du spara
Ingen slit till vårt gifte.

8. Första gången som hå wa lyst
Så kom quinfolka å sa att Kari wa trinner;
Men Kari wille hå sku wara tyst,
Men alla granna de spridde ut ho wa stinner,
Hå kan så wara,
Å jag då will swara,
Kan jag inte winna,
Nisse tag jen ringa
Hin ta den som såg makjen.

9. När som Nisse hå weta fick
Så wart han willer, tog harten, flogen i bänkjen,
Å se'an han te präst-far gick
Å ha han wille lösa upp denna länkjen.
Mellan måg och Kari
Ha en annan wari,
Som ha gjort illa,
Nu å hå på willa;
Hin ta nänsin jag tar'a.